

[Nordqvist.]

endnu noget, man blot viftede vælgerne om næsen med i valgkampen. Situationen er siden da selsvagt blevet meget værre. Forholdene er i dag visse steder katastrofale. Kommunerne har byggemodnet og bygget boliger, skoler og andre fornødenheder. Store industriområder er opbygget, men det er umuligt at blive befordret mellem hjem og arbejdsplads, da forudsætningen for hele denne udvikling: S-banens videreførelse til Køge, stadig svæver i det uvisse. Mange boliger står tomme, ikke alene på grund af høje huslejer; men i lige så høj grad fordi transporttiden er for lang, forbindelserne for ubekvemme. Det er et samfundsmæssigt spild, der løber op i formidable beløb, og som regeringen og ikke mindst boligministeren derfor snarest burde sætte en stopper for.

Helt tilbage i 1930'erne burde vi have reserveret hele strandområdet fra København til Køge til rekreativt område for storstadens befolkning. Det har man ikke gjort. I stedet for har man, især for de nye bysamfund i området, udarbejdet inddæmningsprojektet i Køge Bugt. Det er i mine øjne et fremragende projekt, en perle til et rimeligt, fornuftigt og overkommeligt beløb, men det er også en livsvigtig del af hele planen som stedet, hvor de mange fra de små ens huse virkelig har mulighed for at slappe af og drive fritidsaktiviteter.

I 1967 kunne den daværende boligminister glæde det høje ting med, at der var bevilget 1 mill. kr. til projektering, men stort set længere er vi ikke kommet. Jeg vil gerne her indskyde, at jeg ikke fælder nogen domme; jeg konstaterer blot, at vi ikke er kommet længere. Det er ikke et spørgsmål om skyld, det er et spørgsmål om at komme videre. De to amter Københavns og Roskilde amter, Københavns kommune og de øvrige kommuner er rede til at betale, så jeg må henstille til boligministeren, at han, jeg havde nær sagt for en gangs skyld demonstrerer sine evner som forhandler og formidler og får den sag i lod. Ministeren har jo tilsyneladende et særligt godt forhold til den højtærede økonomiminister.

Men også trafikministeren må oppe sig. Han er, som enhver ved, fuld af dynamik; han har endog kræfter til at vove pelsen på mere prestigemæssige spørgsmål, projekter i

det jyske. Men må jeg henstille, at han allerede nu, inden boligministeren på forskellig vis fuldstændig får tappet statskassen, afkræver økonomiministeren det nødvendige beløb til straks at videreføre S-banen i hvert fald til Hundige. Der ligger for så vidt et lovforslag klar fra den tidligere regering om dette projekt, men det har jo vist sig, at det ikke er tilstrækkeligt at vedtage loven; vi skal også have nogle penge med. Der skulle nemlig gå 12 år én gang til.

Dette for nationen så helt enestående planlægningsarbejde skulle nemlig falde på gulvet her i sidste fase og ende som en skamstøtte over dansk planlægning og samarbejde mellem stat og kommune. Det kan lade sig gøre at gennemføre det, og det skal gøres nu.

I den forbindelse kan jeg ikke lade være at nævne hovedstadsordningen. Kan vi ikke få den her omhandlede begrænsede opgave gjort færdig i løbet af 12-15 år, hvem kan så se en ende på en hovedstadsreform?

Jeg kan tilslutte mig, at loven forlænges. Jeg går ud fra, at det bliver sidste gang, men jeg ønsker som andre ordførere gerne udvalgsbehandling. Dels kan det måske herigennem blive muligt at få de implicerede ministre gjort bekendt med de synspunkter, de betrængte kommuner vil fremføre; det er jo ikke altid, en travlt optaget minister har tid til at tage imod invitationer. Dels kan udvalgsarbejdet forhåbentlig konkludere i en slags status og et tilsagn fra ministrene om, at nu tager vi fat.

Arne Larsen: I henhold til lov om planlægning af Køge Bugt-området § 7 skal forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1971-72, og dette opfyldes jo ved det fremsatte forslag. Ministeren foreslår imidlertid kun meget små redaktionelle ændringer og en anden affattelse af § 7, hvorefter loven skal tages op til ny revision senest i folketingsåret 1976-77. Der er altså praktisk taget tale om en uændret forlængelse af loven i endnu 5 år.

Jeg vil ikke påstå, at jeg er helt tilfreds med dette resultat. Meningen med loven var at give planlægningen i Køge Bugt-området en særstilling. Opgaven var ved oprettelse af et planlægningsudvalg med repræsentanter fra de berørte kommuner og amtskommuner samt en række ministerier at til-